

Rendőri Vezetők Nemzetközi Szervezete (IACP)

A gyűlölet-bűncselekmények kezelése: rendőri irányelvek a nyomozáshoz és a megelőzéshez

GYŰLÖLET-BŰNCSELEKMÉNYEK
ELLENI MUNKACSOPORT

Fordította:

Grunzó Zsófia

Szakmai lektor:

Dombos Tamás

dr. Jovánovics Eszter

Dr. Polgári Eszter

Dr. M. Tóth Balázs

A fordítás az alábbi dokumentum alapján készült:

International Association of Chiefs of Police:

Responding to Hate Crimes: A Police Officer's Guide to Investigation and Prevention

2001. december

Elérhető: <http://www.theiacp.org/publicationsguides/lawenforcementissues/hatecrimes/respondingtohatecrimespoliceofficersguide>

Gyűlölet-bűncselelmények Elleni Munkacsoport, 2013

Előszó a magyar kiadáshoz

2001-ben a Rendőri Vezetők Nemzetközi Szervezete (International Association of Chiefs of Police - IACP) szakmai iránymutatást fogadott el a bűnüldöző szervek munkatársai számára a gyűlölet-bűncselekményekkel kapcsolatos fellépésről. Az iránymutatás elkészítését az a felismerés vezette, hogy a gyűlölet-bűncselekmények olyan sajátos bűncselekménytípust jelentenek, amely esetén különös odafigyelésre és érzékenységre van szükség, részben a motiváció bizonyításának nehézségei, részben az áldozatok fokozott sérülékenysége okán.

Az alábbiakban közzétesszük az IACP iránymutatás magyar nyelvű fordítását. Az eredeti változat több esetben az Egyesült Államok jogi és intézményi környezetére utal, ezen hivatkozásokat a dokumentumban a magyar sajátosságoknak megfelelően javítottuk.

Meggyőződésünk, hogy a gyűlölet-bűncselekmények elleni rendőri fellépés kapcsán mélyreható változás csak akkor érhető el, ha egy a magyar társadalmi, jogi és intézményi környezetre adaptált, részletes, hivatalos rendőrségi utasításként kiadott nyomozási protokoll kerül elfogadásra, és a protokoll tartalma beépül a rendészeti alapképzésbe. Bízunk benne ugyanakkor, hogy a hivatalos protokoll elfogadásáig jelen kiadványunk érdemi segítséget nyújt a bűnüldöző szervek munkatársai számára a gyűlölet-bűncselekményekkel kapcsolatos fellépés során követendő alapelvek és jó gyakorlatok kapcsán.

Gyűlölet-bűncselekmények
Elleni Munkacsoport

Mi az a gyűlölet-bűncselekmény?

A gyűlölet-bűncselekmények és a gyűlölet motiválta incidensek komoly kihívást jelentenek a rendőrség számára, ugyanis ezek sajtóságos hatással vannak nemcsak az áldozatra, hanem a teljes közösségre is. Ez az útmutató elmagyarázza, hogy mi a különbség gyűlölet-bűncselekmények és a gyűlölet motiválta incidensek között, és felvázolja ezek lehetséges kezelési módjait.

A gyűlölet-bűncselekmény egy olyan – személyek, vagyontárgyak vagy a társadalom ellen elkövetett – bűncselekmény, amelynek indítéka részben vagy teljesen az elkövetőnek az áldozat etnikai, vallási, nemzeti hovatartozásával, nemével, korával, fogyatékával vagy szexuális irányultságával szembeni előítélete. (Ezt a definíciót a Rendőri Vezetők Nemzetközi Szervezete (IACP) dolgozta ki az amerikai gyűlölet-bűncselekményekkel foglalkozó 1998-as találkozásán.)

A gyűlölet-bűncselekmények jogi meghatározása sokféle lehet. A magyar Büntető Törvénykönyv részben külön tényállásként, részben pedig minősítő, illetve súlyosító körülményként veszi figyelembe az előítéletes indokot. A Btk. 216. §-ában szereplő **közösség tagja elleni erőszak** bűntettét követi el, aki mást valamely nemzeti, etnikai, faji, vallási csoporthoz vagy a lakosság egyes csoportjaihoz tartozása vagy vélt tartozása, így különösen fogyatékosága, nemi identitása, szexuális irányultsága miatt bántalmaz, kényszerít, vagy olyan kihívóan közösségellenes magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy az adott csoport tagjában riadalmat keltsen. A Btk. 332. §-a **közösség elleni uszítás** néven bünteti a magyar nemzet, valamely nemzeti, etnikai, faji, vallási csoport ellen, vagy a lakosság egyes csoportjai elleni – különösen fogyatékosagra, nemi identitásra, szexuális irányultságra tekintettel – gyűlöletre uszítást. A bíróságok esetjoga alapján ugyanakkor az előítéletes indokból történő elkövetés **aljas indoknak** minősül, így az emberölés (Btk. 160. §), a testi sértés (Btk. 164. §), a személyi szabadság megsértése (Btk. 194. §), a rágalmazás (Btk. 226. §), a jogellenes fogvatartás (Btk. 304. §), illetve az alárendelt megsértése (Btk. 449. §) bűncselekmények minősített esetének megállapítása szükséges, ha azt előítéletes indokból követik el. Azon bűncselekmények esetében, ahol az aljas indok nem szerepel minősítő körülményként, az előítéletes indítékot a büntetés kiszabásakor mint **súlyosító körülményt** kell figyelembe venni.

A megbízható és átfogó rendőri statisztikák elengedhetetlenek a gyűlölet-bűncselekmények előfordulásának és szabályszerűségeinek átlátásához, úgy helyi, mint országos szinten. Az egységes nyomozó hatósági és ügyészségi bűnügyi statisztikai rendszer (ENyÜBS) megköveteli, hogy a közösség tagja elleni erőszak, illetve közösség elleni uszítás esetén az elkövetési magatartás mellett a védett tulajdonság is feltüntetésre kerüljön a módszer mezőben, illetve az emberölés és a testi sértés esetében az előítéletes indítékot a „rasszizmus, faji előítélet” módszer megjelölésével kell feltüntetni.

Miért fontos gyorsan és hatékonyan reagálni a gyűlölet-bűncselekményekre?

A gyűlölet-bűncselekmények különböznek minden más bűncselekménytől abban, ahogyan az áldozatokra és az érintett közösségek stabilitására hatnak:

- a gyűlölet-bűncselekmények sok esetben rendkívül kegyetlenek és erőszakosak;
- az áldozatok számára legtöbbször traumával és rettegéssel járnak;
- az áldozatok családjai gyakran tehetetlennek és kiszolgáltatottnak érzik magukat;
- az áldozattal azonos közösséghez tartozó személyek is áldozatnak és sérülékenynek érzik magukat;
- a gyűlölet-bűncselekmények könnyen eszkalálódnak, mivel sokszor megtorlást vonnak maguk után;
- a gyűlölet-bűncselekmények és a gyűlölet motiválta incidensek az egész közösségben nyugtalanságot idéznek elő.

A bűnüldöző szervek gyors és erőteljes fellépése ugyanakkor segíthet stabilizálni és megnyugtatni a közösséget, valamint segíthet az áldozatoknak gyorsabban talpra állni. Az előírásoknak megfelelő fellépés elmulasztása viszont veszélyeztetheti a közbiztonságot, illetve későbbi kivizsgálást és felelősségre vonást vonhat maga után, mind az eljáró rendőr, mind pedig szervezeti egysége vonatkozásában.

Mi a különbség a gyűlölet motiválta incidensek és a gyűlölet-bűncselekmények között?

A gyűlölet motiválta incidensek, bár szintén az áldozat etnikai, vallási, etnikai hovatartozásával, valamint nemével, korával, fogyatékoságával vagy szexuális irányultságával kapcsolatos előítéleteken alapulnak, mégsem számítanak bűncselekménynek. Az ellenséges vagy gyűlölködő beszéd, illetve más kirekesztő vagy tiszteletlen magatartásforma előítéletes gondolkodáson alapulhat ugyan, de nem feltétlen üldözi a büntetőjog. Ezek csak akkor számítanak bűncselekménynek, ha közvetlen módon uszítanak személy vagy vagyon elleni erőszakos cselekedetek elkövetésére, vagy amikor hatásukra a potenciális áldozatok megalapozottan féltik testi épségüket. A rendőröknek alaposan ki kell vizsgálniuk minden gyűlölet motiválta incidenst. A bűnüldöző szervek hatástalaníthatják a potenciálisan veszélyt jelentő helyzeteket, illetve megelőzhetik az előítéleten alapuló bűncselekményeket, ha dokumentálják és kivizsgálják az előítélet motiválta beszédet és cselekményeket, még akkor is, ha azok nem lépik át a büntetőjogi üldözés határát.

Mi lehet a hatékony rendőri válasz a gyűlölet-bűncselekményekkel szemben?

A rendőröknek és nyomozóknak kiemelt szerepük van a gyűlölet motiválta incidensek és a gyűlölet-bűncselekmények kezelésében. Azáltal, hogy figyelmesen és hatékonyan végzi a munkáját, a rendőrség azt az üzenetet közvetíti, hogy a gyűlölet-bűncselekményeket alaposan kivizsgálják, növelve ezáltal a büntetőeljárás sikerességének esélyét.

A helyszínre érkező rendőrök azonnali feladata, hogy

- biztosítsák a helyszínt;
- stabilizálják az áldozatot, és szükség esetén orvosi segítséget igényeljenek;
- biztosítsák az áldozatok, szemtanúk, valamint az elkövetők biztonságát;
- biztosítsák a bűnügyi helyszínt, begyűjtsék, illetve fényképfelvételek segítségével dokumentálják a tárgyi bizonyítékokat, mint például:
 - gyűlölködő írások;
 - festék spray;
 - fenyegető levelek;
 - gyűlöletcsoportok által használt jelképes tárgyak (pl. kereszt, horogkereszt);
- azonosítsák az áldozaton található bizonyítékokat;
- szükség esetén igényeljük tolmács segítségét;
- kezdjék meg az elsődleges nyomozati cselekmények elvégzését, rögzítsék:
 - a feltételezett elkövetők személyazonosságát;
 - a tanúk személyazonosságát, azokét is, akik már elhagyták a helyszínt;
 - korábbi, hasonló cselekmények előfordulását az adott környéken, illetve ha az áldozattal történt korábban hasonló cselekmény;
 - az elkövetők megnyilvánulásait – a pontos megfogalmazás létfontosságú;
- megalapozott gyanú esetén állítsák elő a feltételezett elkövetőket.

Megjegyzés: az áldozat jelenlétében az eljáró rendőr se ne tagadja, se ne erősítse meg, hogy gyűlölet-bűncselekmény történt – ennek meghatározására a nyomozás későbbi szakaszában kerül majd sor.

Az azonnali intézkedés után a rendőrök:

- lehetőség szerint egyetlen rendőrt jelöljenek ki az áldozat kihallgatására, hogy ezáltal csökkentsék a trauma mértékét;
- lehetőség szerint védjék az áldozat anonimitását;
- magyarázzák el az áldozatnak és a tanúknak az események várható lefolyását, adják meg a nyomozásért felelős személy elérhetőségét, tájékoztassák őket az eset sajtóban való megjelentetésének lehetőségéről;
- tájékoztassák az áldozatot a civil szervezetek által nyújtott segítő szolgáltatásokról, lehetőség szerint a szolgáltatások elérhetőségét tartalmazó írott lista formájában;
- magyarázzák el az áldozatnak, hogy hogyan léphet kapcsolatba a rendőrséggel az ügy állásáról való tájékozódás érdekében;
- jelentsék szolgálatban levő felettesüknek a gyűlölet-bűncselekmény gyanúját;
- a sajtó képviselőit irányítsák szolgálatban levő felettesükhöz vagy a sajtószóvivőhöz;
- részletesen dokumentálják az esetet a helyszíni intézkedésről szóló jelentésükben, kiemelve minden olyan részletet, amely gyűlölet-bűncselekményre utal, illetve szó szerint idézve az elkövetők megnyilvánulásait;
- segítsék a nyomozókat további szükséges jelentések elkészítésében.

A nyomozás során a nyomozók:

- alaposan és tiszteletteljesen hallgassák ki az áldozatokat és a tanúkat;
- rögzítsék a bizonyítékokat a falfirkák és más, gyűlöletre utaló szimbólumok lefényképezésével;
- dokumentálják a körülményeket és a cselekmény motivációjára utaló jeleket;
- kutassák fel és állítsák elő a helyszínen el nem fogott elkövetőket;
- tájékoztassák feletteseiket és a sajtósóvivőt azon információkról, amelyeket felelősségteljesen ki lehet adni a sajtónak;
- tájékoztassák az áldozatot, hogy milyen további események várhatóak a nyomozás során;
- a közösség bevonásával tegyenek közzé felhívást a tanúk részére;
- lehetőség szerint ajánljanak fel jutalmat azoknak, akik vallomásukkal segítik a nyomozást;
- működjenek együtt a helyi bűnüldöző szervekkel a gyűlölet-bűncselekmények mintázatainak és gyűlöletcsoportok esetleges érintettségének feltárása érdekében;
- működjenek együtt a helyszínen eljáró rendőrökkel a szükséges jelentések elkészítésében;
- értesítsék az Országos Rendőr-főkapitányságot, ha a nyomozás további segítségre szorul.

Milyen jelei vannak annak, hogy gyűlölet-bűncselekmény történt?

A legfőbb különbség a gyűlölet-bűncselekmény és más bűncselekmények között az, hogy az előbbi elkövetőit valamilyen előítélet vagy elfogultság irányítja. Ahhoz, hogy a tettesek motivációit fel lehessen tárni, az alábbi körülményekre (ún. indikátorokra) kell odafigyelni:

- az áldozat vagy tanúk érzékelése;
- az elkövetők megjegyzései, gesztusai, írott megnyilatkozásai, ide értve a falfirkákat és más szimbólumokat;
- az elkövető és az áldozat közötti különbségek, ideértve az elkövető által vélt vagy valós különbségeket;
- az adott környéken elkövetett hasonló támadások egy mintát követnek;
- az áldozat – öltözködése vagy viselkedése révén – a saját csoportját népszerűsítő tevékenységben vett-e részt;
- egybeesett-e a támadás valamely ünneppel vagy különleges jelentőséggel bíró dátummal;
- szervezett gyűlöletcsoportok vagy tagjainak részvétele;
- más motívum – pl. anyagi haszonszerzés – hiánya.

Ezen tényezők bármelyikének jelenléte még nem bizonyítja, hogy gyűlölet-bűncselekményről van szó, viszont azt jelzi, hogy további vizsgálatokra van szükség az indíték feltárása érdekében.

Az, hogy az áldozat hogyan ítéli meg a történeteket, fontos szempont kell legyen, de nem árt odafigyelni arra, hogy az áldozat sokszor nem ismeri fel, hogy az ellene elkövetett bűncselekményt valamilyen előítélet motiválta. Ne kérdezzük meg közvetlenül az áldozattól, hogy szerinte gyűlölet-bűncselekmény áldozatává vált-e, azt viszont meg lehet kérdezni, hogy mit gondol, miért lett ő a kiszemelt áldozat.

A nyomozó számára tűnhet úgy, hogy az áldozat és az elkövető azonos etnikai, nemzeti vagy vallási csoporthoz tartozik, de ne felejtjük el, hogy az elkövető különbségekre vonatkozó érzékelése az (függetlenül attól, hogy az helyes-e vagy sem), amely a gyűlölet-bűncselekmények esetén a bűncselekmény indítékát jelenti.

Hogyan közelítsünk a gyűlölet-bűncselekmények áldozataihoz?

A gyűlölet-bűncselekmények sajátosak. A gyűlölet-bűncselekmények áldozatai identitásuk valamely alapvető jellemvonása miatt válnak célponttá. Ezek a jellemvonások nem megváltoztathatók. Az áldozatok gyakran lealacsonyítva érzik magukat, félnek, sebezhetőek és bizalmatlanok. Egy ilyen eset lehet életük egyik legmegrázóbb élménye. Azon közösség tagjai, akik osztoznak az áldozat azon jellemzőjében, amely a gyűlölet tárgyává tette őket (etnikai, vallási, etnikai/nemzeti hovatartozás, nem, kor, fogyatékoság vagy szexuális irányultság) hasonlóan megfélemlítve, sebezhetőnek és tehetetlennek érezhetik magukat. Egy ilyen érzelmi közegben, a rendőröknek és a nyomozóknak óvatosan kell megválasztaniuk, hogy hogyan kommunikálnak és viselkednek az áldozatokkal, családjukkal és a közösség tagjaival.

Hatásos módszerek a rendőrség számára az áldozatok támogatására a bűncselekmények nyomozása során

- Maradjon nyugodt, objektív és szakszerű!
- Kérdezze meg az áldozatot, hogy hogyan tudna neki segíteni!
- Szükség esetén kérje tolmács segítségét!
- Tegye lehetővé az áldozatnak, hogy később válaszoljon a kérdésekre, ha túl zaklatottnak tűnik!
- Kérdezze meg tőle, hogy mit gondol, miért történhetett vele az eset!
- Biztosítsa az áldozatot arról, hogy nem ő okolható a történetekért!
- Ismerje el azon intézkedéseket, amelyeket az áldozat tett saját biztonsága és az helyzet enyhítése érdekében!
- Engedje, hogy az áldozat hangot adjon érzéseinek az incidenssel vagy bűncselekménnyel kapcsolatban!
- Bátorítsa az áldozatot arra, hogy a saját szavaival mesélje el a történeteket!
- Kérje meg, hogy a lehető legpontosabban idézze fel az elkövetők szavait!
- Érdeklődjön afelől, hogy az áldozat számíthat-e a családjá vagy barátai támogatására!
- Tájékoztassa az áldozatot, hogy milyen lépésekkel növelhető biztonsága!
- Biztosítsa az áldozatot, hogy megteszik a szükséges lépéseket a nyomozás során az anonimitása biztosítása érdekében!
- Ismertesse az áldozattal a nyomozás során várható következő lépéseket!
- Adjon tájékoztatást a rendelkezésre álló civil és állami szolgáltatásokról, amelyek védelmet

és támogatást biztosítanak az áldozatoknak, családjuknak és a közösség tagjainak!

Elkerülendő:

- hirtelen vagy kapkodó viselkedés;
- azt állítani, hogy tudja, hogy mit érez az áldozat;
- arról kérdezni az áldozatot, hogy szerintem gyűlölet-bűncselekmény történt-e;
- az áldozat viselkedésének kritizálása;
- feltételezésekkel élni az áldozat kultúrájáról, vallásáról, szexuális irányultságáról vagy életmódjáról;
- hagyni, hogy személyes értékítéletünk befolyásolja objektívitasunkat az áldozat viselkedésével vagy kultúrájával kapcsolatban;
- sztereotip vagy előítéletekkel teli szavak és kifejezések használata;
- a helyzet komolyságának lekicsinylése, különösen, ha az elkövető fiatalos.

Okok, amiért az áldozat vonakodhat feljelentést tenni vagy részt venni egy gyűlölet-bűncselekmény nyomozásában:

- félelem a megtorlástól vagy ismételt áldozattá válástól;
- félelem a magánélet veszélybe kerülésétől;
- meleg és leszbikusok esetén félelem az „előbújás” következményeitől a család és munkáltató előtt;
- félelem a bűnüldöző szervek és az igazságszolgáltatás reakciójával kapcsolatban;
- külföldiek esetén félelem a tartózkodási jog elvesztésétől, a BÁH értesítésétől, a kiutasítástól;
- az áldozattá válás miatt érzett megalázottság vagy szegény;
- a támogató rendszer hiánya;
- kulturális vagy nyelvi akadályok.

Milyen folyamatos feladata van a rendőrségnek a gyűlölet-bűncselekmények áldozatai és a közösségek vonatkozásában?

Ha a rendőrség állandó kapcsolattartót biztosít a nyomozás és a bírósági eljárás során az áldozat számára, ezzel elősegíti az áldozat együttműködését az igazságszolgáltatási rendszerrel, segíti a gyógyulási folyamatot és növeli a bűnüldöző szervek hitelességét. A rendőrök és a rendőrség különböző szervezeti egységei az alábbi módokon tudják támogatni a gyűlölet-bűncselekmények áldozatait és a közösségek tagjait.

- Nevezzenek ki olyan kapcsolattartókat, akikhez az áldozatok közvetlen fordulhatnak kérdéseikkel és problémáikkal!
- Tájékoztassák az áldozatokat az ügy fejleményeiről, beleértve a nyomozás és a bírósági eljárás eredményét!
- Segítsék az áldozatokat abban, hogy szükség esetén kapcsolatba léphessenek a megfelelő segítő szervezetekkel, áldozatsegítőkkal, civil szervezetekkel!
- Minden eszközzel védjék az áldozat és családja magánéletét!
- Pontos és az áldozatok szempontjaira érzékeny tudósításokon keresztül vonják be partnerként a médiát az áldozattá vált közösségek helyreállítása érdekében!
- Támogassák, illetve hangolják össze a közösségi terek megtisztítására irányuló kezdeményezéseket!
- Vegyenek részt találkozókon és más fórumokon a gyűlölet-bűncselekmények közösségekre gyakorolt hatásáról!
- Osszák meg az iskolákkal az olyan esetekkel kapcsolatos információkat, ahol az iskola diákja vagy alkalmazottja vált gyűlölet-bűncselekmény áldozatává vagy elkövetőjévé!
- Működjenek együtt közösségi vezetőkkel, hogy további erőforrásokat mozgósítsanak az áldozatok támogatására és a gyűlölet-bűncselekmények megelőzésére!

Az egyes rendőrök és a rendőrség maga is vezető szerepet vállalhat a közösségeken belül a gyűlölet-bűncselekmények megelőzése érdekében

A rendőrök:

- segíthetnek biztosítani, hogy a gyűlölet-bűncselekmények áldozatai jelentsék áldozattá válásukat azáltal, hogy gyorsan és együttérzően reagálnak az összes bejelentésre;
- részt vehetnek gyűlölet-bűncselekményekkel kapcsolatos képzéseken;
- szolgálhatnak pozitív példaképként, toleranciát és mások iránt tiszteletet mutatva;
- növelhetik kulturális tudatosságukat, hogy jobban kommunikáljanak és működjenek együtt a különböző etnikai, vallási háttérrel rendelkező állampolgárokkal;
- együttműködhetnek a közösségi vezetőkkel, hogy növeljék a toleranciát és elősegítsék a békés konfliktuskezelést a közösség tagjai között;
- támogathatják és részt vehetnek az előítéletek csökkentésére és a gyűlölet-bűncselekmények megelőzésére irányuló iskolai programok és tantervek kidolgozásában és végrehajtásában;
- együttműködhetnek az állampolgárokkal és a civil szervezetekkel a gyűlölet motiválta incidensek beazonosítása érdekében, illetve közvetítőként léphetnek fel a különböző országos és helyi intézmények felé a problémák megoldásában;
- bátoríthatják a médiát, hogy beszámoljanak a gyűlölet-bűncselekmények és a gyűlölet motiválta incidensek megelőzése és kezelése terén elért közösségi sikerekről;
- közreműködhetnek a szervezett gyűlöletcsoportok követésében és ellenőrzésében, azáltal, hogy az e csoportok által elkövetett bűncselekményekről információkat gyűjtenek, doku-

mentálják azokat, illetve beszámolnak róluk az érintett közösségekben.

A rendőrség:

- zéró toleranciát hirdethet az előítélettel szemben;
- biztosíthatja, hogy a rendőrök felkészültek legyenek, képesek legyenek felismerni a gyűlölet-bűncselekményeket és megfelelően reagálni rájuk;
- könnyen használható, a jogszabályoknak megfelelő mintákat biztosíthatnak a rendőrök számára a gyűlölet-bűncselekményekkel kapcsolatos jelentések elkészítéséhez;
- támogathatnak és részt vehetnek a sokszínűséget, a toleranciát, az előítéletek csökkentését és konfliktuskezelést célul kitűző közösségi eseményeken és foglalkozásokon;
- nyomon követhetik a szervezett gyűlöletcsoportokat;
- együttműködhetnek a civil szervezetekkel, iskolákkal és egyéb intézményekkel, hogy fejlesszék a gyűlölet-bűncselekmények megelőzésével és kezelésével kapcsolatos összehangolt fellépést;
- dokumentálhatják a gyűlölet-bűncselekmények megelőzésével és kezelésével kapcsolatos sikeres kezdeményezéseket.

A rendőrség és különböző szervei sok mindent elérhetnek azáltal, ha partnerként működnek együtt az állampolgárokkal, ezáltal érvényt szerezve a szabadságot, biztonságot és méltóságot mindenki számára biztosító sokszínű és toleráns közösség ideáljának.

GYŰLÖLET-BŰNCSELEKMÉNYEK ELLENI MUNKACSOPORT

A Gyűlölet-bűncselekmények Elleni Munkacsoportot az Amnesty International Magyarország, a Háttér Társaság a Melegekért, a Magyar Helsinki Bizottság, a Nemzeti és Etnikai Kisebbségi Jogvédő Iroda, valamint a Társaság a Szabadságjogokért hozta létre 2012 elején, hogy összefogja a gyűlölet-bűncselekmények elleni fellépés területén működő magyarországi civil szervezeteket. A munkacsoport munkájában az alapító szervezetek képviselői mellett az e területen jártas szakemberek is részt vesznek.

A munkacsoport fő célkitűzése a gyűlölet-bűncselekmények jelenségének visszaszorítása. Ennek érdekében az alábbi célokért dolgozik:

- » a gyűlölet-bűncselekmények elleni hatékonyabb állami fellépés jogszabályi és intézményi feltételeinek megteremtése;
- » az áldozatok bátorítása a jogi eljárások megindítására;
- » a gyűlölet-bűncselekményekkel szemben elutasító társadalmi közeg kialakítása.

